

1923
ΔΚΜ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ Β. ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Γ'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΥΠΟ

Γ. ΜΠΙΘΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ»

«Οδός Γ'. Σεπτεμβρίου 28

1922

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ Β. ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Γ'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΥΠΟ

Γ. ΜΠΙΘΗ

—

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ»

‘Οδός Γ’, Σεπτεμβρίου 28

1923

Πρὸς ἀκριβεστέραν καὶ τελειοτέραν κατανόησιν τῆς ἐρμηνείας εἰς πλεῖστα χωρία τοῦ ἐρμηνευομένου συγγραφέως τὰ δῆματα τῶν κυρίων προτάσεων, τὰ ἀπαρέμφατα τὰ ἔξαρτώμενα ἐξ αὐτῶν, αἱ ἀναλυόμεναι μετοχαί, αἱ δευτερεύουσαι προτάσεις κτλ. **σημειοῦνται διὰ παχυτέρων γραμμάτων** ὅμοιῶς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον παρὰ τὴν ἐρμηνείαν **τίθενται**, πολλάκις ἐν **παρενθέσει** αἱ ἀντίστοιχοι λέξεις καὶ φράσεις τοῦ κειμένου καὶ λέξεις καὶ φράσεις, αἱ ὁποῖαι νοοῦνται ἔξωθεν καὶ χρησιμεύουσι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διαφόρων ἐννοιῶν.

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ μεταφραστοῦ.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "G. Kavvadias". The signature is fluid and cursive, with a diagonal line through it for emphasis.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΟΣ

1. "Οταν, ὁ ἄνδρες, Ἀθηναῖοι, ἐκφωνοῦνται λόγοι, περὶ τούτων, τὰ δποῖα πράττει ὁ Φίλιππος μεταχειριζόμενος τὴν βίαν (=πράττει καὶ βιάζεται) (ἐνεργεῖ μετὰ βίας) παραβαίνων (=παρά ...) τὴν εἰρήνην, βλέπω, δτι πάντοτε οἱ λόγοι (οἱ ἐκφωνούμενοι) πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν (=τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν) φαίνονται δίκαιοι καὶ φιλάνθρωποι, ναὶ (βλέπω), δτι ὅλοι ἔκεινοι, οἱ δποῖοι κατηγοροῦσι τὸν Φίλιππον (=ἄπαντας τοὺς κατηγορ. Φίλιππου), φαίνονται μὲν (=δοκοῦντας), δτι λέγουσι (=λέγειν) πάντοτε ἔκεινα, τὰ δποῖα πρέπει νὰ λέγωσι (=τὰ δέοντα) (κατ' αὐτοῦ), ἀλλὰ δὲν (βλέπω) πράγματι νὰ γίνεται (=γιγνόμενον) τίποτε, σχεδὸν (=ώς ἔπος εἰπεῖν), ἐκ τούτων, διὰ τὰ δποῖα (=ἔνεκα ὥν) ἀξίζει τὸν κόπον (=ἀξιόν ἔστι) ν' ἀκούῃ τις ταῦτα (τούτους τοὺς λόγους) ἀλλὰ τούναντίον εἰς τοιοῦτο σημεῖον (=εἰς τοῦτο) ἔχουν καταντῆσει (=τυγχάνει προηγμένα) τώρα πλέον (=ἡδη) ὅλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ὥστε, δσῳ περισσότερον (=μᾶλλον) ναὶ φανερώτερον ἔξελέγχει τις τὸν Φίλιππον, δτι παραβαίνει (=παραβαίνοντα) τὴν εἰρήνην, τὴν συναφθεῖσαν μεθ' ὑμῶν (=τὴν πρὸς ὑμᾶς) καὶ (δτι) ἐπιβουλεύει ὅλους τοὺς Ἑλληνας, τοσούτῳ δυσκολώτερον (=χαλεπώτερον) εἶνε, (τὸ) νὰ συμβουλεύσῃ τις, τι πρέπει νὰ κάμνετε.

3. Αἰτία δὲ τῆς τοιαύτης καταστάσεως (=τούτων) (εἶνε) ἡ ἔξης, διότι δλοι ἡμεῖς, ὁ ἄνδρες Ἀθων., ἐν φ ἔπειτε (=δέον) νὰ ἐμποδίζωμεν μὲ ἔργα καὶ πράξεις ὅχι (μόνον) μὲ λόγους, τοὺς ζητοῦντας νὰ πλεονεκτῶσι (εἰς βάρος ἡμῶν), πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ ἀνερχόμενοι (=παριόντες) (εἰς τὸ βῆμα τοῦτο) (οἱ ὁήτορες) ἀπέχομεν (=ἀφέσταμεν) μὲν ἀπὸ τοῦ νὰ προτείνωμεν καὶ νὰ συμβουλεύωμεν ταῦτα, διότι φοβούμεθα (=όκνοῦντες) τὸ μῖσός σας (=τὴν ἀπέκθειαν) πρὸς ἡμᾶς (μὴ διεγείρωμεν τὸ μῖσός σας

ἐναντίον ἡμῶν), διηγούμεθα δὲ (=διεξερχόμεθα), πόσον (=ώς) εἶνε φοβερὰ καὶ δυσάρεστα (=χαλεπὰ) καὶ παρόμοια (=τοιαῦτα), ἐκεῖνα, τὰ δόποια (=οἰα) πράττει (ὁ Φίλιππος). ἔπειτα σεῖς οἱ παθήμενοι (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) (οἵ ἀκροσταῖ), κατὰ ποῖον μὲν τρόπον (=ώς) ἥθελετε εἴπει δικαιους λόγους καὶ ἥθελετε ἐννοήσει (=συνείητε ἀν) ἄλλον διμιλοῦντα (=ἄλλου λέγοντος) (κατὰ τοῦτο), ἔχετε παρασκευασθῆ καλύτερον (=ἄμεινον) ἀπὸ τὸν Φίλιππον, κατὰ ποῖον δὲ τρόπον (=ώς) ἥθελετε ἐμποδίσει (=κωλύσαιτε ἀν) ἐκεῖνον ἀπὸ τοῦ νὰ πράττῃ ταῦτα, εἰς τὰ δόποια τώρα ἀσχολεῖται (=ἔφ' ὧν νῦν ἐστι), εἰσθε ἐντελῶς νωθροί (=ἀργῶς ἔχετε). Συμβαίνει λοιπὸν πρᾶγμα ἀναγκαῖον, καὶ ἵσως δίκαιον (=εἰκός) εἰς δσα (=ἐν οἷς) δηλαδὴ ἀμφότεροι (=ἐκάτεροι) σεῖς καὶ ὁ Φίλιππος (διέρχεσθε τὸν καιρόν σας (=διατρίβετε) καὶ περὶ δσα προθύμως καταγίνεσθε (=σπουδάζετε), εἰς ταῦτα διακρίνεσθε (ἐπιτυγχάνετε) ἀμφότεροι (=ταῦτα ἄμεινον ἐκατέροις ἔχει), δηλαδὴ ἐκεῖνος μὲν εἰς τὰς πράξεις, σεῖς δὲ εἰς τοὺς λόγους.

5. Ἐὰν μὲν λοιπὸν καὶ τώρα ἀκόμη εἶνε ἀρνετὸν (=ἔξαρκεῖ) εἰς ὑμᾶς νὰ λέγητε, δτι σεῖς ἔχετε περισσότερον δίκαιον (=δικαιότερα) (παρὰ ὁ Φίλιππος), (τοῦτο) εἶνε εὔκολον (=δύσιον) καὶ οὐδεὶς κόπος ὑπάρχει εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα (=πρόσεστι τῷ πράγματι). Ἐὰν δὲ ἡμεῖς πρέπει νὰ σκεπτώμεθα (=δεῖ ἡμᾶς σκοπεῖν), πῶς (=δπως) θὰ διορθωθῆ (=ἐπανορθωθήσεται) ή παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων (=τὰ παρόντα), καὶ (πῶς), χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, δὲν θὰ χειροτερεύσουν (=μὴ λήσει προελθόντα πάντα) ἀκόμη περισσότερον (=ἔτι πορρωτέρω), σλα (τὰ πράγματα ἡμῶν) καὶ (πῶς) δὲν θὰ ἐπέλθῃ αἰφνιδίως ἐναντίον ἡμῶν (=ἐπιστήσεται ἡμᾶς) μεγάλη δύναμις (=μέγεθος δυνάμ.), κατὰ τῆς δόπιας οὐδὲ θὰ δυνηθῶμεν ν^ο ἀντισταθῶμεν (=ἀνταρραι), δὲν εἶνε (σήμερον) δ αὐτὸς τρόπος τοῦ νὰ σκεπτώμεθα (=τοῦ βιολεύεσθαι), δ δόποις ἡτο πρότερον (=δπερ πρότερον), ἀλλὰ τούναντίον πρέπει καὶ δλοι ἐν γένει οἱ ὅ-

τορες (=ἄπασι τοῖς λέγουσι) καὶ σεῖς οἱ ἀκούοντες (=ὅμιν τοῖς ἀκούοντι) νὰ προτιμᾶτε (=προαιρετέον ἔστι) τὰ ὠφελιμώτατα (=τὰ βέλτιστα) καὶ ἐκεῖνα, τὰ δποῖα δύνανται νὰ μᾶς σώσουν (=τὰ σώσοντα) ἀπὸ τὰ εὐκολώτατα (=τῶν ὁάστων) καὶ τὰ παρὰ πολὺ εὐχάριστα (=τῶν ἡδίστων).

6. Πρῶτον μέν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παραξενεύομαι (=θαυμάζω), ἐὰν (διοτι) μερικοὶ ἐξ ὑμῶν ἔχουσι θάρρος (δὲν φοβοῦνται) (=θαρρεῖ τις), ἐνῷ βλέπουσι (=δρῶν), πόσον μέγας (=ῆλίκος), ὅτιλαδὴ πόσων (χωρῶν) ὁ Φίλιππος εἶνε κύριος, καὶ (διότι) νομίζουσι (=οἴεται), ὅτι τοῦτο δὲν φέρει κανένα κίνδυνον εἰς τὴν πόλιν καὶ (ὅτι) δὲν παρασκευάζει (=μηδὲ παρασκευάζεσθαι) (ὁ Φίλιππος) πάντα ἐναντίον ὑμῶν (=ἐφ' ὑμᾶς), καὶ ἐπιθυμῶ (ἐνεκα τούτου) νὰ παρακαλέσω (=δεηθῆναι) πάντας ὑμᾶς ἀνεξαιρέτως (=δόμοίως) νὰ ἀκούσῃτε δι' ὀλίγων (=διὰ βραχέων) τὰς σκέψεις μου (=τοὺς λογισμοὺς) (τὰς αἰτίας), ἐνεκα τῶν δποίων (=δι' οὓς) μοῦ ἔχει ἔλθει εἰς τὸν νοῦν (=ἔμοι παρέστηκε) νὰ περιμένω (=προσδοκᾶν) (νὰ φοβοῦμαι) τὰ ἐναντία (τούτων), καὶ ἐνεκα τῶν δποίων (=δι' ὅν) θεωρῶ τὸν Φίλιππον ἔχθρὸν τῆς πόλεως, ἵνα, ἐὰν μὲν ἐγὼ φαίνωμαι (=δοκῶ), ὅτι προβλέπω (=προορᾶν) (τὰ μέλλοντα) καλύτερον (ἀπὸ τοὺς ἔχοντας θάρρος καὶ μὴ φοβουμένους) πεισθῆτε εἰς ἐμέ, ἀν δὲ οἱ μὴ φοβούμενοι (=οἱ θαρροῦντες) καὶ οἱ ἔχοντες ἐμπιστοσύνην (=πεπιστευκότες) εἰς αὐτὸν (τὸν Φίλιπ.) (φαίνωνται, ὅτι προβλέπουσι τὰ μέλλοντα καλύτερον ἀπὸ ἐμέ), (ἵνα) συμφωνήσῃτε (=προσθῆσθε) μετὰ τούτων (=τούτοις).

7. Ἐγὼ λοιπὸν (=τοίνυν), ὃ ἔνδρες Ἀθηναῖοι, σκέπτομαι (=λογίζομαι (ὧς ἐξῆς) ποίων (μερῶν) ἐγένετο κύριος ὁ Φίλιππος κατὰ πρῶτον μετὰ τὴν (συναφθεῖσαν) εἰρήνην; Τῶν Θεομοπυλῶν (=Πυλῶν) καὶ τῶν ἐν Φωκίδι (=ἐν Φωκεῦσι) πραγμάτων (καὶ τῆς Φωκίδος). Τί λοιπὸν (ἐπράξε); Πῶς μετεχειρίσθη (=ἐχρήσατο) (ἐτακτοποίησε) ταῦτα (=τούτοις) (τὰ πράγματα ἐν Φωκίδι); Προετίμησε (=προείλετο) νὰ πράττῃ, ὅσα ἦσαν συμφέ-

ροντα εἰς τοὺς Θηβαίους καὶ ὅχι ὅσα (=οὐχ ἀ) (ἥσαν συμφέροντα εἰς τὴν πόλιν. Διατὶ ἀράγε (=τί δήποτε;) (προετίμησε νὰ κάμνῃ ταῦτα); διότι, σκεπτόμενος (=τοὺς λογισμοὺς ἔξετάζων), ὃς νομίζω (=οἶμαι), (κατὰ τὴν γνώμην μου), ίνα πλεονεκτῇ (=πρὸς πλεονεξίαν) καὶ νὰ ὑποτάξῃ (=ποιήσασθαι) τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν του (=ὑφ' αὐτῷ) καὶ ὅχι ίνα ἔχη εἰρήνην (=πρὸς εἰρήνην) καὶ ἥσυχίαν καὶ νὰ πράττῃ δίκαιον τι, ἐνόησε ἐκεῖνος (=εἶδε) δρυῶς τοῦτο, δτι δηλαδὴ εἰς τὴν Ἰδικήν μας πόλιν καὶ εἰς τὰ ἥμηραν δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ (=ἐνδείξαιτο ἀν) καὶ (δὲν δύναται) νὰ κάμη (=ποιήσειν) καμμίαν ὠφέλειαν (χάριν) (=οὐδὲν) τόσην μεγάλην (=τοσοῦτον), ὑπὸ τῆς ὁποιας (=ὑφ' οὐ) σεῖς παρασυρθέντες (=πεισθέντες) ἡθέλετε ἐργαταλπει (=πρόδοισθε ἀν) εἰς τὴν διάθεσιν ἐκείνου (=ἐκείνῳ) μερικοὺς ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, χάριν (=ἔνεκα) τῆς Ἰδικῆς σας (=τῆς Ἰδίας) ὠφελείας, ἀλλὰ (ὅτι) σεῖς, ἐπειδὴ φροντίζετε (=λόγον ποιούμενοι) ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ (ἐπειδὴ) ἀποφεύγετε (=φεύγοντε;) τὴν καταισχύνην (=ἀδοξίαν) τὴν ὑπάρχουσαν (=τὴν προσοῦσαν) εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα (δηλ. εἰς τὴν ἐγκατάλεψιν καὶ ὑποταγὴν τῶν Ἑλλήνων), καὶ (ἐπειδὴ) προβλέπετε (=προορώμενοι) ὅλα, ὅσα πρέπει (=προσήκει) (νὰ προβλέπητε), θὰ ἀντισταθῆτε (=ἐναντιώσεσθε) κατ' αὐτοῦ, ἀν ἐπιχειρῇ νὰ πράττῃ τοιοῦτόν τι (νὰ ὑποτάσσῃ τὰς Ἑλλην. πόλεις) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον (=δμοίως), καθὼς (=ῶσπερ) (ἡθέλετε ἀντισταθῆ), ἐὰν κατὰ τύχην ἡθέλετε πολεμεῖ (=τύχοιτε πολεμοῦντες) κατ' αὐτοῦ.

9. Περὶ δὲ τῶν Θηβαίων ἐνόμιζε (=τοὺς δὲ Θηβ. ἥγεῖτο) (δὸς Φίλιππος), τὸ ὅποιον πράγματι συνέβη, δτι αὐτοὶ θὰ ἀφήσωσι (=έάσειν) αὐτὸν νὰ διευθετῇ (=πράττειν) τὰ λοιπὰ (ζητήματα), ὅπως ἐπιθυμεῖ, πρὸς ἀμοιβὴν (=ἀντὶ) τῶν ὠφελειῶν, αἱ ὅποιαὶ παρέχονται (=τῶν γιγνομένων) (ὑπὸ τοῦ Φιλίππου) εἰς αὐτούς, καὶ (ὅτι) ὅχι μόνον (=οὐχ ὅπως) δὲν θὰ ἀντιπράξωσι καὶ δὲν θὰ ἐμποδίσωσι (=διακωλύσειν) αὐτόν, ἀλλὰ καὶ (ὅτι) θὰ ἐκστρατεύσωσι μετ' αὐτοῦ, ἀν ἐκεῖνος διατάσσῃ (=κελεύῃ) αὐτοὺς

(τοὺς Θηβαίους) (νὰ ἐκστρατεύωσι). Καὶ τώρα εὐεργετεῖ (=εὖ-
ποιεῖ) (ὑποστήριζει) τοὺς Μεσσηνίους καὶ τὸν Ἀργείους, ἐπειδὴ
ἔχει σχηματίσει (περὶ αὐτῶν) (=ὑπειληφώς) τὴν αὐτὴν γνώμην
(=ταῦτα) (τὴν δοπίαν ἔχει σχηματίσει καὶ περὶ τῶν Θηβαίων).
Καὶ τοῦτο (=ὅ) (δηλ. ἡ γνώμη τὴν δοπίαν ἔχει ὁ Φίλιππος περὶ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων) εἶναι μέγιστος ἔπαινος (=ἔγκωμιον) δι' ὑμᾶς
(=καθ' ὑμῶν)· διότι ἔχετε κριθῆ (=κέκρισθε) (ἔχει σχημα-
τισθῆ ὑπὸ τοῦ Φίλιππου ἡ γνώμη), διτὶ μόνοι σεῖς ἔξ ὅλων (τῶν
ἄνθρωπων) δὲν ἥθλετε παραμελήσει (θυσιάσει) (=προέσθαι
ἄν) τὰ κοινὰ δίκαια (τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν) τῶν Ἑλ-
λήνων ἀντὶ οὐδενὸς κέρδους, καὶ (ὅτι) δὲν ἥθλετε ἀνταλλά-
ξει (=ἀνταλλάξασθαι ἄν) τὴν εὐνοίαν, τὴν δοπίαν ἔχετε πρὸς
τοὺς Ἑλλήνας ἀντὶ οὐδεμιᾶς χάριτος καὶ ὠφελείας.

11. Καὶ μάλιστα (=καὶ ταῦτα) δικαίως καὶ περὶ ὑμῶν ἔχει
(ὁ Φίλιπ.) ταύτην τὴν γνώμην (=οὕτως ὑπείληφε) καὶ περὶ
τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Θηβαίων δλως διόλου διαφορετικὴν
(=ώς ἐτέρως), ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅχι μόνον τὸ παρόν, ἀλλὰ
ἔξετάζων (=λογιζόμενος) καὶ τὸ παρελθόν (=τὰ πρὸ τούτων).
Διότι εὐδοίσκει, ὡς νομίζω (=οἴμαι) (ἐν τοῖς βιβλίοις), καὶ
ἀκούει παρὸ ἄλλων, διτὶ οἱ λιδιοὶ σας πρόγονοι, ἐν ᾧ ἦτο δυνα-
τὸν (=ἔξδον) εἰς αὐτοὺς νὰ εἶναι ἡγεμόνες (=ἄρχειν) τῶν ἄλλων
Ἑλλήνων, οὐ μόνον δὲν ἐδέχθησαν (=οὐκ ἀνασχομένους) τὴν
πρόστασιν (=τὸν λόγον) ταύτην δτε (=ἡνίκα) ἤλθεν (ἐνταῦθα)
δ. Ἀλέξανδρος δ πρόγονος τούτων (τῶν βασιλέων τῆς Μακεδο-
νίας) διὰ νὰ ἀναγγείλῃ (=κηρυξ) αὐτὴν (=περὶ τούτων), ἀλλὰ
τούναντίον (ὅτι) προετίμησαν (=προελομένους) νὰ ἔγκαταλί-
πωσι τὴν χώραν των, καὶ (ὅτι) μετὰ γενναιότητος ὑπέμειναν
(=ὑπομείναντας) νὰ πάθωσιν διπότοτε (=δτιοῦν), καὶ (ὅτι)
μετὰ ταῦτα ἐπράξαν (=πράξαντας) (τὰ κατορθώματα) ἐκεῖνα
(=ταῦθ'), περὶ τῶν δοπίων πάντες (οἱ ἀνθρώποι) πάντοτε ἐπι-
θυμοῦσι μετὰ μεγάλης προθυμίας (=γλίχονται) νὰ λέγωσι, ἀλλ᾽
οὐδεὶς ἔχει δυνηθῆ νὰ εἴπῃ, ὅπως ἀρμόζει (=ἀξίως) (εἰς τὰ λαμπρὰ
κατορθώματα αὐτῶν)—διὰ ταῦτο βεβαίως καὶ ἐγὼ δὲν θὰ διμι-
λήσω περὶ αὐτῶν (=παραλείψω) δικαίως—διότι τὰ ἔργα (τὰ
κατορθώματα) ἐκείνων (τῶν προγόνων σας) εἶναι μεγαλύτερα (ἀ-
νώτερα) ἢ ὅστε (=ώς) νὰ δύναται τις νὰ εἴπῃ (περὶ αὐτῶν) δι'
ἀξίου λόγου (=τῷ λόγῳ) (ἀπὸ πάντα λόγον)· περὶ τῶν προγόνων
ὅμως τῶν Θηβαίων καὶ τῶν Ἀργείων (εὐδοίσκει καὶ ἀκούει), διτὶ

ἐκεῖνοι μὲν (οἱ Θηβ.) ἔξεστράτευσαν (=τοὺς μὲν συστρατεύσαντας) μετὰ τῶν βαρβάρων (ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος), οὗτοι δὲ (δηλ. οἱ Ἀργ.), διὰ δὲν ἀντετάχθησαν (=τοὺς δὲ οὐκ. ἐναντιώθ.) κατ' αὐτῶν.

12. *Γνωρίζει* (=οἶδε) λοιπόν, ἐκεῖνος διὰ καὶ οἱ δύο (οἱ Θηβ. καὶ οἱ Ἀργ.) *θὰ προτιμήσωσι* (=ἀμφοτέρους ἀγαπήσοντας) ἐκεῖνο, τὸ δποῖον ἴδιαιτέρως συμφέρει (=τὸ λυσιτελοῦν ἴδια) εἰς αὐτοὺς (τὸ ἴδιον συμφέρον) καὶ (διὰ) δὲν *θὰ λάβωσι* ὅπ' *ὅψιν των* (=οὐχ... σκεψιμένους) ἐκεῖνο, τὸ δποῖον (=οἱ, τι) ἀπὸ κοινοῦ (=κοινῆ) θὰ εἴνε συμφέρον (ἀφέλιμον) (=συνοίσει) εἰς τοὺς Ἑλληνας (τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν Ἑλλήνων). *Ἐνόμιζε λοιπὸν* (οἱ Φίλιπποι), ἐὰν ἥθελεν ἀποκτήσει (=ἔλοιπο) ὑμᾶς φίλους, διὰ *θὰ σᾶς ἀποκτήσῃ* (=αἰρήσεσθαι) ἐπὶ τῷ δρφ νὰ πράττῃ τὰ δίκαια (=ἐπὶ τοῖς δικαίοις), ἐὰν δὲ ἥθελε προστεθῆ (=πρόσθιοτο) εἰς ἐκείνους (τοὺς Θηβ. καὶ Ἀργ.) (ἥθελε κάμει ἐκείνους φίλους), (διὰ) *θὰ ἔχῃ* (=ἔξειν) *αὐτοὺς* βοηθοὺς (=συνεργοὺς) τῆς πλεονεξίας του. Διὰ τοῦτο (λοιπὸν) προτιμᾶ (=αἵρεται) ἐκείνους ἀντὶ (=ἀνθ') ὑμῶν καὶ τότε καὶ τώρα. *Διότι βεβαίως* (=δὴ) δὲν βλέπει, διὰ *ὑπάρχουσιν εἰς αὐτοὺς* (=οὖσας αὐτοῖς) περισσότερα (=πλείους) τριήρεις παρὰ εἰς ὑμᾶς (=ἢ ὑμῖν), *οὐδὲ* (διότι) *ἔχει εὔρει* (ἀποκτήσει) (=εὔρηκε) εἰς τὰ μεσόγεια (=ἐν τῇ μεσογαίᾳ) σπουδαίαν (=τινὰ) δύναμιν (=ἀρχήν), *παρατεῖται* (=ἀφέστηκε) τῆς κυριαρχίας τῆς θαλάσσης (=ιης ἐπὶ θαλάττῃ ἀρχῆς) καὶ τῶν ἐμπορικῶν λιμένων (=τῶν ἐμπορίων), οὐδὲ λησμονεῖ (=ἀμνημονεῖ) τοὺς λόγους καὶ τὰς ὑποσχέσεις, διὰ τῶν δποίων (=ἔφ' αῖς) ἐπέτυχε (νὰ συνάψῃ) τὴν εἰρήνην.

13. «Ἀλλὰ ἀληθῶς μὰ (=νὴ) τὸν Δία», δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὃς ἐὰν ἔγνωρίζε (=δῶς... εἰδὼς) ὅλα ταῦτα (τὰ σχέδια τοῦ Φίλιππου) «Δὲν ἔπραξε ταῦτα (ἐκεῖνος) ἐνεκα πλεονεξίας, οὐδὲ δι' ὅσα (=οὐδ' ὡν) ἔγῳ κατηγορῶ (αὐτόν), ἀλλὰ διότι οἱ Θηβαῖοι ἔξήτουν (=τῷ... ἀξιοῦν τοὺς Θηβ.) (παρ' αὐτοῦ πράγματα) δικαιότερα ἀπὸ σᾶς». Ἀλλὰ ἀκριβῶς (=καὶ) ταῦτη μόνην (τὴν δικαιολογίαν) ἔξ ὅλων (τῶν ὅλων) δικαιολογιῶν (=λόγων) δὲν ἔπιτρέπεται (=οὐκ ἐνεστιν) εἰς αὐτὸν (αὐτὸς) νὰ εἴπῃ. *διότι* ἐκεῖνος ὅστις *διατάσσει* (=ἢ κελεύων) τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ ἀφήνωσι (=ἀφίεναι) τὴν Μεσσήνην (αὐτόνομον), *πᾶς δύναται νὰ προφασισθῇ* (=πῶς... ἀν σκῆψαιτο), διὰ, δτε τότε

παρέδωκε (=παραδοὺς τὸτε) εἰς τοὺς Θηβαίους τὸν Ὁροχομενὸν καὶ τὴν Κορώνειαν, εἶχε πάμει τοῦτο (=πεποιηκέναι ταῦτα), διότι (τὸ) ἐνόμιζεν (=τῷ νομίζειν) (ὅτι ἦτο) δίκαιον;

14. «'Αλλ' ἀληθῶς μὰ (=νὴ) τὸν Δία ἔξηναγκάσθη—διότι τοῦτο μόνον ὑπολείπεται (νὰ εἴπῃ τις)—«καὶ παρὰ τὴν θέλησίν του (=παρὰ γνώμην), ἐπειδὴ εὑρέθη (=ληφθεὶς) ἐν μέσῳ τῶν Θεσσαλῶν ἵππεων καὶ τῶν Θηβαίων ὅπλιτῶν, παρεχώρησε ταῦτα (τὸν Ὁροχού, καὶ τὴν Κορώνειαν) εἰς αὐτοὺς (τοὺς Θηβαίους)». Πολὺ καλὰ (ώραῖα!) ἔπραξε. **Δοιπόν λέγουσιν**, διότι αὐτὸς (ὁ Φίλιππος) **σκοπεύει** (=μέλλειν) νὰ ὑποπτεύῃ (=ὑπόπτως ἔχειν) τοὺς Θηβαίους, **καὶ διαδίδουσι** (=λογοποιοῦσι) μερικοὶ περιερχόμενοι (=περιϊόντες) (τὴν ἀγοράν), διότι **θὰ δχυρώσῃ** (=τειχιεῖ) τὴν Ἐλάτειαν· **ἀλλ' οὗτος**, καθὼς ἐγὼ νομίζω (=κοίνω), ταῦτα μὲν ἀναβάλλει καὶ θ' ἀναβάλλῃ (=μελλήσει), δὲν ἀναβάλλει δῆμος νὰ ἐκστρατεύῃ (=συνεισβάλλειν) μετὰ τῶν Μεσσην. καὶ τῶν Ἀργ. ἐναντίον τῶν Λακεδαιμ., **ἀλλὰ τούναντίον** καὶ μισθοφόρους (=ξένους) στέλλει (εἰς αὐτοὺς) καὶ χοήματα ἀποστέλλει καὶ αὐτὸς ἀναμένεται (ἐπ' αὐτῶν) (=προσδόκιμος ἐστι) μετὰ μεγάλης δυνάμεως. Τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους, οἵτινες εἶνε (=δύτας) ἔχθροι τὸν Θηβαίων σκέπτεται νὰ καταστρέψῃ (=ἀναιρεῖ), **τούτους δέ, τοὺς δποίους** (=οὖν) δὲν ιδιαῖς (=αὐτὸς) πρότερον κατέστρεψε, **τοὺς Φωκεῖς**, τώρα σκέπτεται ν' ἀνορθώσῃ (=σώζει). Καὶ ποῖος δύναται νὰ πιστεύῃ εἰς ταῦτα; Διότι ἐγὼ βεβαίως (=μὲν=μὴν) δὲν νομίζω, διότι ὁ **Φίλιππος**, οὔτε ἐὰν ἔξαναγκασθεὶς ἔπραξε παρὰ τὴν θέλησίν του τὰ πρῶτα (δηλ. τὴν παράδοσιν τοῦ Ὁροχομεν. καὶ τῆς Κορωνείας εἰς τοὺς Θηβαίους), **θὰ ἡναντιοῦτο** (=ἔγαντιουσθαι ἀν) συνεχῶς κατὰ τῶν ἔχθρῶν ἐκείνων (τῶν Λακεδ.), **ἀλλά, ἐκ τούτων, τὰ δποῖα** (=ἀφ' ὧν) τώρα κάμνει, **εἶνε φανερὸς** (=δῆλος ἐστι), διότι καὶ ἐκεῖνα ἔπραξε (=ποιήσας) ἀπὸ σκοποῦ (=ἐκ προαιρέσεως), ἐξ ὅλων δὲ (τῶν πράξεων αὐτοῦ), ἐάν τις ἔξετάζῃ (=θεωρῇ) δρθῶς αὐτάς, (εἶνε φανερός), διότι **δλα**, δσα πράττει καὶ ἐνεργεῖ (=πραγματεύεται), **διευθύνει** (προετοιμάζει) (=συντάττων) ἐναντίον τῆς ίδικῆς μας πόλεως.

17. Καὶ τοῦτο (δηλ. νὰ παρασκευάζῃ πάντα κατὰ τῆς πόλεως) συμβαίνει εἰς αὐτὸν τρόπον τινὰ ἐξ ἀνάγκης τώρα δὰ (=δὴ) τοὐλάχιστον (=γε). Διότι σκεφθῆτε (=λογίζεσθε) ώ; ἔξῆς. Ὁ

Φίλιππος ἐπιθυμεῖ νὰ ἀρχῃ, εἰς τοῦτο δὲ (=τούτου) θεωρεῖ (=νπείληφεν) μάρους ὑμᾶς ἀνταγωνιστάς του. Διὰ τοῦτο ἀδικεῖ ὑμᾶς ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ τοῦτο αὐτὸς πολὺ καλὰ (=ἀριστα) συναισθάνεται (=σύνοιδεν αὐτῷ). διότι διὰ τούτων (=τούτοις), τὰ δοῖα (=οῖς) κατέχει, ἐν ᾧ ἡσαν ἰδικά σας (=ὑμετέροις οὖσι), πάντα τὰ ἄλλα μετ' ἀσφαλείας ἔχει εἰς τὴν κατοχὴν του (=κέκτη· ται). διότι, ἐὰν ἐγκατέλειπε (=προεῖτο) τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ποτείδαιαν, οὐδὲ ἐν τῇ πατρίδι του (ἐν τῇ Μακεδονίᾳ) θὰ ἐνόμιζε (=ἡγεῖτο ἀν), διὰ τὴν ἡδύνατο νὰ μένῃ ἀσφαλῶς (=βεβαίως). Γνωρίζει λοιπὸν καὶ τὰ δύο, καὶ διὰ δηλ. αὐτὸς σᾶς ἐπιβούλευεται (=ἐπιβούλευοντα) καὶ διὰ σεῖς ἐννοεῖτε (=αἰσθανομένους) τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ νομίζει (=νπολαμβάνων), διὰ σεῖς εἴσθε συνετοί (=εὖ φρονεῖν), δικαίως ἔχει τὴν ἴδεαν, διὰ σεῖς μισεῖτε αὐτόν, καὶ εἰνε ὥριγιμένος (=παρώχεινται) καθ' ὑμῶν, διότι ἀναμένει (=προσδοκῶν) ἀπὸ σᾶς, ἐὰν εὔρητε εὐκαιρίαν, νὰ πάθῃ (=πείσεσθαι) κακόν τι, ἀν δὲν προλάβῃ (=μὴ φθάσῃ πρότερος) αὐτὸς νὰ πρῆξῃ (=ποιήσας) εἰς σᾶς (τοῦτο). Διὰ τοῦτο ἐπαγχυνπνεῖ (=ἐγρήγορεν), παραμονεύει (=ἔφεστηκε), περιποιεῖται (=θεραπεύει) προς βλάβην τῆς (ίδικῆς μας) πόλεως τοὺς Θηβαίους καὶ ἐκ τῶν Πειλοποννησίων τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὰ ἴδια (=ταῦτα) μὲ τούτους (τοὺς Θηβαί), περὶ τῶν δοπίων (=οὓς) νομίζει, διὰ ἐνεκα μὲν (τῆς ἵκανοποιήσεως) τῆς πλεονεξίας των (=διὰ τὴν πλεονεξίαν) θὰ εἰνε εὐχαριστημένοι (=ἀγαπήσειν) μὲ τὴν παροῦσαν κατάστασιν (=ιὰ παρόντα), ἐνεκα δὲ τῆς ἀνοήτου πολιτικῆς διαγωγῆς αὐτῶν (=διὰ δὲ σκαιότητα τρόπων) (τῆς ἡλιθιότητος των), (διὰ) οὐδὲν ἐξ ἐκείνων, τὰ δοῖα θὰ γίνωσι μετὰ ταῦτα, θὰ προΐδωσι (=τῶν μετὰ ταῦτα προόψεσθαι). Καὶ ὅμως (ἄνθρωποι) καὶ ὀλίγον μόνον νοῦν ἔχοντες (=σωφρονοῦσι καὶ μετρίως) εἰνε δυνατὸν (=ἔστιν) νὰ ἀντιληφθῶσι (=ἰδεῖν) σαφῆ (=έναργη) παραδείγματα, (τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ουμαχίας μετὰ τοῦ Φιλίππου), τὰ δοῖα συνέβη εἰς ἐμὲ (κάποτε) νὰ εἴπω καὶ πρὸς τοὺς Μεσσηνίους καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους ἵσως δὲ εἰνε ὠφέλιμον (=βέλτιον) νὰ ἔχωσι λεγθῆ (=εἰρησθαι) καὶ πρὸς ὑμᾶς.

20. Εἶπον δηλαδὴ (=ἔφην γὰρ) (τότε), ὃ ἄνδρες Μεσσήνιοι, μὲ πόσην (=πῶς) δυσαρέσκειαν (=δυσχερῶς), νομίζετε, διὰ οἱ Ὁλύνθιοι ἥκουσον, δσάκις (=εἰ) ἔλεγέ τις (κακὸν) τι κατὰ τοῦ Φιλίππου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, διὰ οὗτος ἀφῆνε (=ἀφίει)

εἰς αὐτούς, τὸν Ἀνθεμοῦντα ἐπὶ τοῦ δποίου (=οὗ) πάντες οἱ προ-
γούμενοι βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας εἶχον ἀξιώσεις (=ἀντεποι-
οῦντο), καὶ παρέδιδε τὴν Ποτείδαιαν ἐκδιώξας (εἴς αὐτῆς) τοὺς
ἀποίκους τῶν Ἀθηναίων, καὶ (ὅτε) (διὰ τῆς ἐκδιώξεως ἐκ τῆς
Ποτείδαιας τῶν ἀποίκων τούτων) τὴν μὲν ἔχθραν τὴν προερχο-
μένην ἐκ μέρους ἡμῶν (=τὴν πρὸς ἡμᾶς) αὐτὸς ὁ Ἰδιος εἶχε
ὑποκινήσει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του (=ἀνήρητο), τὴν δὲ χώραν
εἶχε παραδώσει εἰς ἐκείνους, ἵνα καρπῶνται (=καρποῦσθαι)
αὐτὴν; Ἐράγε (νομίζετε), δτι αὐτοὶ (οἱ Ὄλύνθιοι) ἀνέμενον
(=προσδοκᾶν) νὰ πάθωσι (=πείσεοθαι) αὐτά, τὰ δποῖα ἔπαθον
(=τοιαῦτα), ή νομίζετε, δτι, ἐάν τις ἔλεγεν (=λέγοντο . . . τινος)
(εἰς αὐτοὺς τοῦτο), ἥθελον (τὸ) πιστεύσει (=πιστεῦσαι ἄν);
Ἄλλ' ὅμως, εἶπον ἐγώ, ἀφοῦ ἐκαρπώθησαν (ἐκεῖνοι) (=καρπο-
σάμενοι) ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὴν ἔνην (=ἀλλοτρίαν) (χώραν), ἐπὶ
πολὺν (χρόνον) ἐστερήθησαν ὑπ' ἐκείνου (τοῦ Φιλίπ.) τῆς Ἱδικῆς
των (=τῆς αὐτῶν) χώρας, διότι ἐξεδιώχθησαν (=ἐκπεσόντες)
κατὰ τρόπον αἰσχρὸν (ἐκ τῆς χώρας των), ὅχι μόνον νικηθέντες,
ἀλλὰ καὶ προδοθέντες ὑπ' ἀλλήλων καὶ πωληθέντες (=πραθέν-
τες). διότι δὲν εἶνε ἀσφαλεῖς (ἀκίνδυνοι) εἰς τὰς (ἔλευθέρας) πο-
λιτείας αὐταὶ αἱ πολὺ στεναὶ (=λίαν) σχέσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς
τυράννους.

22. «Τι δὲ (ἔπαθον) οἱ Θεσσαλοί»; εἶπον, δτε (ὁ Φίλιπ.).
ἐξεδιώνε (=ἐξέβαλλε) χάριν αὐτῶν (=αὐτοῖς) τοὺς ιυράνους
(τῶν Φερῶν) καὶ παρέδιδε πάλιν (εἰς αὐτοὺς) τὴν Νίκαιαν καὶ
τὴν Μαγγησίαν, ἀρα γε νομίζετε (=ἄρα οἰεσθε), δτι αὐτοὶ (οἱ
Θεσσαλοί) ἀνέμενον (=προσδοκᾶν) νὰ ἴδουνθῇ (=ἔσεσθαι) παρ'
αὐτοῖς ἢ ὑπάρχουσα (=τὴν καθεστῶσαν) σήμερον δεκαρχία; ή
(μήπως ἀνέμενον) αὐτός, δστις ἀπέδωκεν πάλιν (=τι ν ἀπο-
δόντα) εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς των ἐν τῷ Ἀμ-
φικτυονικῷ συνεδρίῳ (=τὴν πυλαίαν), αὐτὸς ὁ Ἰδιος (=τοῦτον)
ν' ἀφαιρέσῃ (=παραιρήσεθαι) τὰς ἴδιας προσόδους αὐτῶν; Δὲν
εἶνε δυνατὸν (=οὐκ ἔστι) βεβαίως (νὰ ἀνέμενον) ταῦτα. Ἄλλ'
ὅμως ἔχουσι πραγματοποιηθῆ ταῦτα καὶ πάντες δύνανται νὰ (τὰ)
μάθωσι.

23. «Σεῖς δέ», εἶπον ἐγώ, (πρὸς τοὺς Μειηνίους) «παρα-
τηρεῖτε (=θεωρεῖτε), δτι ὁ Φίλιππος παρέχει μὲν εἰς ὑμᾶς
δωρεὰς (=διδόντα) καὶ (ὅτι) ὑπόσχεται (ὑποσχέσεις) (=ὑποσ-
χνούμενον), εὐχεσθε δὲ νὰ μὴ ἔδητε (=ἀπεύχεσθε ἴδεῖν), ἐὰν

εἰσθε συνετοὶ (=σωφρονεῖτε), δτι (αὐτὸς) σᾶς ἔξαπατᾶ καὶ σᾶς δολεύεται (=ἔξαπατ. καὶ παρακενδουμένον). Βεβαίως (=τοι-νυν) ὑπάρχουσιν, ἀληθῶς μὰ (=νὴ) τὸν Δία, εἶπον ἐγώ, παντὸς εἰδούς (=παντοδαπὰ) ἐπινοήματα (=εὑρημένα) πρὸς προστασίαν (=φυλακὴν) καὶ σωτηρίαν τῶν πόλεων, π. χ. (=οἶνον) χαρακώματα (ῷχυρωμένα στρατόπεδα) καὶ φρούρια καὶ τάφροι καὶ τὰ ἄλλα, δσα εἰνε παρόμοια (=τοιαῦτα) (πρὸς αὐτά). Καὶ δλα μὲν ταῦτα εἰνε κατεσκευασμένα διὰ τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς (=χειροποίητα) καὶ ἀπαιτοῦσι πρὸς τούτοις (=προσδεῖται) δα-πάνην ἐν δὲ μοναδικὸν (=εἰ) καὶ κοινὸν μέσον ἀσφαλείας (=φυ-λακήριον) ἔχουσιν ἐκ φύσεως οἱ συνετοὶ (ἀνθρωποι) (=κέκτηται ή φύσις τῶν εὐ φρονούντων) ἐν ἔαυτοῖς (=ἐν αὐτῇ), τὸ δποῖον εἰς πάντας μὲν εἰνε ὥφελιμον (=ἄγαθὸν) καὶ σωτήριον, μάλι-στα δὲ εἰς τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς (=τοῖς πλήθεσι) ἀπέναντι τῶν τυράννων (=πρὸς τοὺς τυράννους). Ποῖον λοιπὸν εἰνε τοῦτο; Ἡ δυσπιστία (πρὸς τοὺς τυράννους). Ταύτην διαφυλάττετε, ἀπὸ ταύτης στερεῶς νὰ κρατήσθε (=ἀντέχεσθε). ἀν διαφυλάττητε ταύτην, δὲν (ὑπάρχει φόβος) μῆπως πάθητε κακὸν (=δεινὸν) τι. «Τί ζητεῖτε»; εἶπον, πρὸς αὐτοὺς «ἔλευθερίαν». Καὶ ἐπειτα (=εἴτα) δὲν βλέπετε, δτι δ Φίλιππος ἔχει (=Φίλιπ. ἔχοντα) (δχι μόνον τὰ φρονήματα). ἀλλὰ καὶ τὰς ὄνομασίας (=τὰς προ-σηγορίας) δλως διόλου ξένας (ἀντιθέτους) (=ἀλλοτριωτάτας) πρὸς αὐτὴν (τὴν ἐλευθερίαν); Διότι πᾶς βασιλεὺς καὶ τύραννος εἰνε ἔχθρὸς τῆς ἐλευθερίας καὶ ἔχθρὸς (=έναντίος) τῶν νόμων «Δὲν προφυλάττεσθε», εἶπον, «πῶς νὰ μὴ (=δπως...μὴ...) εῦ-ρητε τύραννον (=δεπότην) μὲ τὸ νὰ ζητῆτε (=ζητοῦντες) ν' ἀπαλλαγῆτε ἐνὸς πολέμου»;

26. Ἐκεῖνοι, (οἱ Μεσσήνιοι) ἀν καὶ ἥκουσαν ταῦτα, καὶ ἀφοῦ μετὰ πολλοῦ θορύβου (τὰ) ἐπεδοκίμασαν (=θορυβοῦντες), δτι δρθῶς λέγονται (ὑπ' ἐμοῦ), καὶ (ἀν καὶ ἥκουσαν) πολλοὺς ἀλλούς λόγους παρὰ τῶν πρέσβεων, καὶ δτε ἐγὼ ἡμην παρὸν (=παρόντος ἐμοῦ) καὶ πάλιν βραδύτερον (=ὕστερον), οὐδόλως περισσότερον (παρὰ ἐὰν δὲν ἥκουν ταῦτα) (=οὐδὲν μᾶλλον) (μόλις ταῦτα), καθὼς φαίνεται (=ώς ἔοικε), (δὲν) θ' ἀπομακρυ-θῶσι ἀπὸ τὴν φιλίαν τοῦ Φίλιππου, καὶ ἀπὸ αὐτά, τὰ δποῖα (=οὐδὲν ὅν)=τούτων ἀ) ὑπόσχεται οὗτος εἰς αὐτούς. Καὶ δὲν εἰνε τοῦτο παράδοξον (=ἄτοπον), ἐὰν οἱ Μεσσήνιοι καὶ μερι-κοὶ ἐκ τῶν Πελοποννησίων θὰ πράξωσι τι παρὰ ταῦτα (ἀντί-

θετον τούτων), τὰ δποῖα (=παρ' ἄλλα) διὰ τῆς σκέψεως αὐτῶν (=τῷ λογισμῷ) ἀναγνωρίζουσι (=δρῶσι), ὡς ἄριστα (=βέλτιστα), ἀλλὰ σεῖς, οἱ δποῖοι καὶ οἱ ἔδιοι γνωρίζετε (=οἱ συνιέντες αὐτοῖ) καὶ ἀκούετε ἡμᾶς (=ἡμῶν) τοὺς ἔγγορας, οἵτινες σᾶς λέγομεν (=λεγόντων), δτι ἐπιβούλευεσθε (=περιστοιχίεσθε) (ὑπὸ αὐτοῦ), διότι (=ἐκ τοῦ) δὲν κάμνετε τώρα τίποτε (=μηδὲν ἥδη ποιεῖν) (ἔνεκα τῆς ἀμελείας σας), χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσητε (=λήσεσθε), καθὼς μοὶ φαίνεται (=ῶς ἔμοὶ δοκεῖ), θὰ ὑπομελήσῃτε (=ὑπομείναντες) (θὰ ὑποστῆτε) τὰ πάντα (ὑπὸ τοῦ Φιλίππου). Τόσῳ μεγαλυτέραν ἴσχυν ἔχει (=οὕτως μεῖζον ἴσχύει) ἡ προσωρινὴ (=ἡ παρατίκα) εὐχαριστησις καὶ ἀνάπτασις (=ἔραστώνη) ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ δποῖον ὑστερόν ποτε (βραδύτερον) πρόκειται νὰ ὠφελήσῃ (=τοῦ... μέλλοντος συνοίσειν). Περὶ μὲν λοιπὸν τούτων, τὰ δποῖα σεῖς πρέπει νὰ πράξῃτε (=τῶν πρακτέων δμῶν), μόνοι σας (=καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς) ἔαν εἰσθε συνετοί, θὰ σκεφθῆτε ὕστερον. Ποιὰ δὲ τώρα, ἔαν ἀποκριθῆτε (εἰς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλίπ. καὶ τῶν Πελοπον.), ἥθελετε ἀποφασίσει (=ἐψηφισμένοι ἀν εἶητε) τὰ δέοντα, εὐθὺς (=ἥδη) ταῦτα (τὴν ἀπόκρισιν ταῦτην) θὰ σᾶς εἴπω.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

29. Βεβαίως (=οὖν) ἥτο δίκαιον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νὰ καλέσητε (=καλεῖν) (διὰ νὰ σᾶς εἴπωσι, ποίαν ἀπάντησιν θὰ δώσητε εἰς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλίππου), ἐκείνους, οἱ δποῖοι σᾶς ἔφεραν (=τοὺς ἐνεγκόντας) τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ (τοῦ Φιλίπ.), διὰ τῶν δποίων (=ἐφ αἷς) ἐπείσθητε νὰ συνάψητε τὴν εἰρήνην· διότι οὔτε ἔγώ δ ἔδιος θὰ ἐδεχόμην ποτὲ (=ὑπέμεινα ἀν) νὰ λάβω μέρος εἰς τὰς πρὸς τὸν Φίλιππον πρεσβείας (=πρεσβεύειν), οὔτε σεῖς βεβαίως (=οἶδα δτι) θὰ ἐπαύετε ποτὲ νὰ πολεμῆτε (κατ' αὐτοῦ), ἐάν ἐνομίζετε, δτι δ Φίλιπ, θὰ κάμνῃ τοιαῦτα (πράγματα), ἀφοῦ ἐπέτυχε (=τυχόντα) παρ' ὑμῶν νὰ συνάψῃ εἰρήνην· ἀλλ' ἐκεῖνα, τὰ δποῖα τότε ἐλέγοντο ἥσαν (=ἥν) δλως διόλου (=πολὺ) διαφορετικὰ (=ἀφεστηκότα) ἀπὸ ταῦτα (=τούτων), (τὰ δποῖα πράττονται σήμερον ὑπὸ τοῦ Φιλίππου).

30. Καὶ πάλιν ἥτο δίκαιον νὰ καλέσητε καὶ ἄλλους (ἴνα ἀπαντήσωσι εἰς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλ.). Ποίους; Ἐκείνους,

οὗτινες (=τούς . . .), δτε ἔγω μετὰ τὴν συνομολόγησιν πλέον τῆς εἰρήνης (=γεγονούιας τῆς εἰρήνης) ἐπιστρέψας (=ῆκων) ἐκτῆς δευτέρας (=ὑστέρας) πρεσβείας, ήτις ἀπεστάλη πρὸς ἔνορκον ἐπικύρωσιν τῆς εἰρήνης (=τῆς ἐπὶ τοὺς δροκους) (ὑπὸ τοῦ βασιλέως), (καὶ) ἐντοήσας (=αισθόμενος), δτι ἡ πόλις ἔξηπατάτο (=τῇ πόλιν φενακίζομένην), προσέλεγον τοῦτο καὶ διεμαρτυρόμην καὶ προσεπάθουν νὰ ἐμποδίσω ὑμᾶς (=οὐκ εἴων) ἀπὸ τοῦ γὰ ἔγκαταλιψῆτε (=προέσθαι) τὰς Θερμοπύλας καὶ τοὺς Φωκεῖς, ἔλεγον (=...λέγοντας), δτι ἔγω μέν, ἐπειδὴ πίνω ὕδωρ (καὶ ὅχι οἶνον), φυσικὰ (=εἰκότως) είμαι ἀνθρώπος κάπιας (=τις) δύστροπος καὶ ἴδιότροπος, δ δὲ Φίλιππος (ὅτι), ἐὰν περάσῃ (=παρέλθῃ) (διὰ τῶν Θερμοπυλῶν), θὰ ἐκτελέσῃ (=πράξει) πάντα, δσα σεῖς ἥθέλετε εὐχηθῆ (ἐπιθυμήσει), καὶ τὰς μὲν Θεσπιὰς καὶ τὰς Πλαταιὰς θὰ δχυρώσῃ (=τειχιεῖ), τοὺς δὲ Θηβαίους θὰ ἐμποδίσῃ (=παύσει) ἀπὸ τὴν ὑπεροψίαν των (=τῆς ὕβρεως), τὴν δὲ (Θρακικὴν) Χερσόνησον θὰ διατρυπήσῃ (θὰ διανοίξῃ διὰ διώρυχος) (=διορύξει) διὰ ἴδιων του ἔξόδων (=τοῖς αὐτοῦ τέλεσι), καὶ τὴν Εὔβοιαν καὶ τὸν Ὡρωπὸν δ' ἀποδώσῃ εἰς ὑμᾶς ἀντὶ τῆς Ἀμφιπόλεως. διότι δλα ταῦτα ἐνθυμεῖσθε βεβαίως (=οἶδα δτι), δτι ἐλέχθησαν (=ῷθεντα) ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἀν καὶ δὲν εἰσθε ἵνανοι (=δεινοὶ) νὰ ἐνθυμεῖσθε ἐκείνους, οἱ δποῖοι σᾶς ἀδικοῦσι. Καὶ ἐκεῖνο, τὸ δποῖον εἶνε χειρότερον (=αἴσχιστον) ἀπὸ δλα (=πάντων), ἀποβλέποντες εἰς τὰς (κενὰς) ἐλπίδας (τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης) ἐψηφίσατε νὰ ισχύῃ (=εἰναι) ἡ ἴδια ἀκριβῶς (=τὴν αὐτὴν ταύτην) εἰρήνη καὶ διὰ τοὺς ἀπογόνους σας· τόσον τελείως ἔξηπατήθετε (=ὑπῆκθητε).

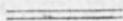
32. Διατὶ λοιπὸν λέγω ταῦτα καὶ ὑποστηρίζω, δτι ἔπρεπε (=δεῖν) νὰ καλῆτε (τούτους τοὺς πρέσβεις); Ἐγὼ ἀληθῶς μὰ (=ην) τοὺς θεοὺς θὰ εἴπω (=ἔρω) πρὸς ὑμᾶς μετὰ ἐλευθεροστομίας (=παρρησίας) τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀποκρύψω (ταύτην)· (δὲν λέγω ταῦτα) ἵνα, ἀφοῦ ἀρχίσω νὰ κακολογῶ (=έμπεσὼν εἰς λοιδορίαν) αὐτούς, ἔγω μὲν κατορθώσω νὰ ἐπιτύχω (=έμαυτῷ ποιησω) παρ' ἡμῶν ὄμοιώς (=έξ ἵσου) (καθὼς οἱ ἀντίπαλοί μου) ἀκρόασιν (=λόγον), εἰς ἐκείνους δέ, οἵτινες ἀνέκαθεν (=έξ ἀρχῆς) (ἡλθον εἰς σύγκρουσιν πρὸς ἔμε) (=τοῖς προσκρούσασιν ἔμοι) (=ῆσαν ἀντίπαλοί μου) καὶ τώρα ἀκόμη (=καὶ νῦν) εἶνε, (ἵνα) δώσω (=παράσχω) ἀφορμὴν

(=πρόφασιν). τοῦ νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Φιλίππου τι (=νὰ δωροδοκηθῶσι), οὐδὲ (λέγω ταῦτα) (*ἴνα*) ὅλως διόλου διαφορετικὰ (=ώς ἄλλως) (παρ' ὅσον ἔποεπε) (=μάτην) φλυαρῶ (=ἀδολεσχῶ). **ἄλλα** (διότι) *νομίζω*, δτι, ἐκεῖνα, τὰ δποῖα πράττει (ἔπιχειρεῖ) ὁ Φίλιππος, **θὰ σᾶς λυπήσουν** (=λυπήσειν) περισσότερον ἄλλοτέ ποτε (=μᾶλλον ποτέ) παρὰ τώρα (παρ' ὅσον σᾶς λυποῦσι τώρα) (=ἢ τὰ νῦνί) διότι βλέπω, δτι τὸ πρᾶγμα (τὸ κακὸν) προχωρεῖ (=προβαῖνον) καὶ δὲν **θὰ ἐπεθύμουν μὲν** (=οὐχὶ βούλοιμην ἀν) νὰ εἶνε τὸ συμπέρασμά μου (=εἰκάζειν) ὁρθὸν (νὰ μαντεύσω ὁρθῶς), **ἄλλα φοβοῦμαι, μήπως τοῦτο** (τὸ κακόν, ὃ κίνδυνος τῆς πόλεως) εἶνε πλέον πολὺ πλησίον (προσεγγίζῃ). “*Οταν λοιπὸν δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον* (=μηκέτι ἔξουσία γίγνηται) εἰς σᾶς ν' ἀδιαφορῆτε (=ἀμελεῖν) διὰ τὰ συμβαίνοντα, καὶ (ὅταν) δὲν (=μηδὲ) **ἀκούητε** (μόνον) παρ' ἐμοῦ μηδὲ παρ' ἄλλον τινὸς (=παρὰ τοῦ δεῖνος), δτι αὐτὰ (τὰ δποῖα ἔπιχειρεῖ ὁ Φίλιππος) διευθύνονται (=ἔστιν) ἐναντίον ὑμῶν, **ἄλλα καὶ** (ὅταν) *σεῖς δλοι ἐννοήτε* (=όρατε) (αὐτὰ) καὶ **καλῶς γνωρίζητε** (=εὖ εἰδῆτε), (τότε) *νομίζω* (δὲν ἀμφιβάλλω), δτι σεῖς θὰ ὀργισθῆτε καὶ θ' ἀγανακτήσητε (=ἔσεσθαι ὀργίλους καὶ τραχεῖς). **Φοβοῦμαι λοιπόν**, μήπως, ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἔχουσι ἀποιτητήσει (=τῶν πρέσβ. σεσιωπηκότων) ταῦτα, διὰ τὰ δποῖα (=ἔφ' οἵς), αὐτοὶ καλῶς γνωρίζουσι (=αὐτοῖς συνίσασι), (συναισθάνονται), δτι ἔχουσι δωροδοκηθῆ, συμβῆ (=μή... συμβῆ) νὰ περιπέσωσιν εἰς τὴν ὀργὴν σας (=περιπεσεῖν τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ), αὐτοὶ, οἱ δποῖοι προσπαθοῦσι (=τοῖς πειρωμένοις) νὰ ἔπαινορθώσωσί τι ἐκ τούτων, τὰ δποῖα ἐξ αἰτίας ἔκείνων (τῶν πρέσβεων) **ἔχουσι χαθῆ** (=τῶν ἀπολωλότων διὰ τούτους). διότι βλέπω, δτι σεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (=ώς τὰ πολλὰ) (συνήθως) **ἔξαπλύετε τὴν ὀργὴν σας** (=ἀφιέντας τὴν ὀργὴν) (ὅργίζεσθε) ὅχι κατὰ τῶν (πραγματικῶς) αἰτίων, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐναντίον τούτων, τοὺς δποίους ἔχετε εἰς τὴν ἔξουσίαν σαφ (=εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα).

35. *Ἐν δσῳ (=ἔως) λοιπὸν ἀκόμη τὰ πράγματα ἐτοιμάζονται* (=μέλλει) καὶ προπαρασκευάζονται (=συνίσταται) (ὑπὸ τοῦ Φιλίππου) καὶ (ἐν δσῳ) ἔχομεν ἀκόμη καιρὸν νὰ ἀκούωμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον (νὰ συγεννούμεθα) (=καὶ κατακούμεν ἄλλήλων), εἰς **ἴνα** *ἔκαστον ἐξ ὑμῶν*, ἄν καὶ ἀκριβῶς γνωρίζῃ (=καίπερ... εἰδότα), **ἐπιθυμῶ ἐν τούτοις** (=ὅμως) νὰ ὑπενθυμίσω (=ἐ-

παναμνῆσαι), ποῖος (εἰναι) ἐκεῖνος, δστις ἐπεισε (==δ πείσας) ὑμᾶς νὰ ἐγκαταλίψητε (==προέσθαι) τοὺς Φωκεῖς καὶ τὰς Θερμοπύλας, τὰς ὅποιας, ἀφοῦ κατέλαβεν (==ῶν καταστάς) ἐκεῖνος, ἔχει γίνει κύριος τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον, καὶ (ποῖος) ἔχει φέρει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀνάγκην (==πεποίηκ' ὑμῖν) νὰ σκέπτησθε (==εἶναι τὴν βουλὴν) ὅχι (==μὴ) διὰ τὰ δικαιώματα ὑμῶν (==ὑπὲρ τῶν δικαίων) (ἐπὶ τῆς Μακεδονίας) καὶ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα (συμφέροντα) ὑμῶν (==ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμ.) , ἀλλὰ τούτων διὰ τὰ ἐσωτερικὰ (==ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ) καὶ διὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἀττικῆς (==ὑπὲρ τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Ἀττ.), δ ὅποιος θὰ λυπήσῃ μὲν ἔνα ἔκαστον ἔξη ὑμῶν, ὅταν ἐκραγῇ (==ἔπειδάν παρῆ), πράγματι δ' ὅμως οὗτος (δ πόλεμος) ἔχει ἐκραγῇ (==γέγονε) κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ἕμεραν (κατὰ τὴν ὥραν ὅ Φύλ. ἔγινε κύριος τῶν Φωκέων καὶ τῶν Θερμοπυλῶν), Διότι, ἐὰν σεῖς τότε δὲν ἐξηπατᾶσθε (==παρεκρούσθητε), οὐδεὶς κίνδυνος (==οὐδέν... πρᾶγμα) θὰ ἥπειλει (==ῆν ἄν) (σήμερον) τὴν πόλιν· διότι βεβαιώς (==δήπου) δ Φειλιππος οὔτε ὑπερισχύσας (==κρατήσας) ὑμῶν κατὰ τὰ πλοῖα (==ταῖς ναυσὶ) θὰ ἔρχετο ποτε (==ἱλθεν ἄν) μετὰ στόλου εἰς τὴν Ἀττικὴν, οὔτε διὰ ξηρᾶς (==πεζῆ) (μετὰ στρατοῦ) βαδίζων πέραν τῶν Θερμοπυλῶν καὶ Φωκέων (==ὑπὲρ τάς...) (θὰ ἥρχετο εἰς τὴν Ἀττικὴν), ἀλλ' ἡ θὰ ἔκαμνε τὸ δρθὸν καὶ δίκαιον (==ἐποίει ἄν τὰ δίκαια) καὶ τηρῶν (==ἄγων) τὴν (συνομολογηθεῖσαν) εἰρήνην θὰ ἡσύχαζε (==ἡσυχίαν ἄν εἰχε), ἡ ἀμέσως (==παραχρῆμα) ἤθελε περιπλακῆ (==ῆν ἄν) εἰς ὅμοιον πόλεμον (ὅπως ἥτο ἐκεῖνος δ πόλεμος) ἔνεκα τοῦ ὅποίου (==δι δν) ἐπεμύμησε τὴν εἰρήνην.

37. Ταῦτα λοιπὸν (ὅσα εἴπον περὶ τῶν προδοτῶν), ἐπὶ τοῦ παρόντος (==νῦν) ἀρκετὰ (==κανῶς) ἔχουσι λεχθῆ (==εἴρηται), ἀλλ' εἴθε, ὡς πάντες θεοί, νὰ μὴ συμβῇ (==μὴ γένοιτο), ἵνα (==ῶς) ἀποδειχθῶσι (==ἐξετασθείη ἄν) ταῦτα ἀκριβέστατα (==μάλιστα ἀκριβῶς); διότι ἔγώ τουλάχιστον δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ τιμωρηθῇ τις (==ὑποσχεῖν δίκην), (ἐκ τῶν προδοτῶν), οὐδὲ ἐὰν εἴνε ἄξιος (==δίκαιος) νὰ καταστραφῇ (==ἀπολωλέναι) (καταστροφῆς); μαζὶ μὲ τὸν κίνδυνον καὶ τὴν ζημίαν πάντων ἡμῶν (τῆς πατρίδος).

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Κικέρωνος. Μετάφρασις Γ'. και Δ'. τῶν κατὰ Κατιλίνα λόγων. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Θουκυδίδου. Μετάφρασις Δημηγορῶν Α' και Β' βιβλίου. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Θουκυδίδου. Μετάφρασις τοῦ ἱστορικοῦ μέρους τοῦ Α'. και Β'. βιβλίου. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Δημοσθένους. Μετάφρασις τοῦ Α', Β' και Γ'. τῶν Ὀλυνθιακῶν λόγων. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Δημοσθένους. Μετάφρασις τοῦ Α'. τῶν Φιλαππικῶν. Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου.

Τιμᾶται Δραχ. 1.50

~~ΔΡΑΧΜ. 7.50~~